



T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih 30.11.2015
Sayı 53

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Siyasi iktidarın basın ve ifade özgürlüğünü ortadan kaldıran uygulamaları ile yayın yasaklarının halkın haber alma özgürlüğüne ve demokrasimize olan etkilerinin araştırılarak, alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ederiz.

Levent Gök
Ankara Milletvekili
CHP Grup Başkanvekili

Engin Altay
İstanbul Milletvekili
CHP Grup Başkanvekili

Özgür Özel
Manisa Milletvekili
CHP Grup Başkanvekili



GEREKÇE

Türkiye'de basın ve ifade özgürlüğüne yönelik olarak öteden beri devam eden baskılar son aylarda şiddetini giderek artırmaktadır.

Gazeteciler, sadece mesleklerini yaptıkları için, yazdıkları haberler yüzünden, soruşturmalara tabi tutulmakta, gözaltına alınmakta ve tutuklanmakta, hatta cezalandırılmaktadırlar.

Gazeteciler açık açık tehdit edilmekte, boyun eğmeyenler sokaklarda saldırıya uğramaktadır. Hükümeti ve Cumhurbaşkanını eleştirmek bir yana, açık açık övmeyen gazeteciler bile ağır baskı altında tutulmaktadır. Medya patronları Hükümetin ve Cumhurbaşkanının açık baskısıyla birçok çalışanını işinden atmaktadır.

Gazete ve televizyon binalarına taşlı, sopalı saldırılar düzenlenmekte, saldırıları yapanlar cezasız kalmaktadır.

Gazete, dergi ve televizyon binaları kolluk güçleri tarafından basılmakta, basılı yayınların dağıtımı engellenmekte, televizyon ekranları karartılmaktadır.

TMSF tarafından el konulduktan sonra iktidara yandaş sermaye sahiplerine devredilen medya kuruluşları, kamu şirketlerinden aktarılan kaynaklar ve kamudan ihale alan müteahhitlerin oluşturduğu havuzlarda toplanan paralarla beslenerek iktidarın sesi haline getirilmektedir.

Medya kuruluşlarına sudan bahanelerle, iktidara yakın isimler kayyım olarak atanarak el konulmakta, bağımsız basın kuruluşları el konulma tehdidi altında tutulmaktadır. El konulan gazete ve televizyonların yayın politikaları 180 derece değiştirilmektedir. İktidar destekçisi haline getirilen bu kuruluşlarda çalışan emekçiler, yasal hakları gasp edilerek ve zor kullanılarak işlerinden atılmaktadırlar.

Gazeteciler görevleri sırasında kolluk kuvvetlerinin fiili engellemesiyle karşılaşmakta, nedensiz yere gözaltına alınmaktadırlar.

İktidar sistemli olarak yürüttüğü baskı ve sindirme politikasıyla halkın haber alma hakkını engellemektedir. Bunun en somut örneği Cumhuriyet Gazetesi Genel Yönetmeni Can Dündar ile Ankara Temsilcisi Erdem Gül'ün MİT tırlarıyla ilgili haberler yüzünden idarenin sorumsuz kanadı tarafından suçlu ilan edilmesi ve hedef gösterilmesidir.



Geride kalan dönemde onlarca gazeteci gazetecilik faaliyetleri yüzünden tutuklanmış, cezaevlerinde tutulmuştur. Onlarca gazeteci, yazdığı haber ve yorum nedeniyle **“casusluk, terör örgütü üyeliği, terör örgütüne yardım”** gibi gülünç iddialarla yüzlerce yıllık hapis cezası istemiyle, yargılanmış ve yargılanmaktadır. Dünya Türkiye’yi **“hapiste en fazla gazeteci bulunan ülke”** gibi kötü bir ünle tanımaktadır.

İktidar, yargıyı ve kolluk kuvvetlerini; baskınlar, aramalar, soruşturmalar, davalar ve hukuksuz kararlarla basın özgürlüğünü yok etmek için saldırganca kullanmaktadır.

Türkiye’yi sarsan bütün önemli olaylara **“yayın yasağı getirilmesi”** de halkın haber alma özgürlüğünü zedelemektedir. Bu uygulamalar gerçeklerin karartılması ve halkın gözünden kaçırılmasına zemin oluşturmaktadır.

Gelinen bu noktada Türkiye’de evrensel anlamda bir basın özgürlüğünden söz etmek mümkün değildir. İktidar, baskıcı bir anlayışla gücünü kullanarak basın ve ifade özgürlüğünün yanı sıra kuvvetler ayrılığını da fiilen ortadan kaldırmıştır. Anayasa ve tarafı olduğumuz uluslararası sözleşmelerin hükümleri açıkça çiğnendiği bir süreçten geçilmektedir.

Basın özgürlüğünün olmadığı sistemlerin adı diktatörlüktür. Tarihte görülmüştür ki insanlığa karşı işlediği suçları gizlemek isteyen iktidarlar basına karşı baskıcı bir tutum izlemiştir. Uluslararası meslek örgütlerinin yaptığı açıklamalar siyasi iktidarın uluslararası normlardan giderek uzaklaştığını ve otoriter eğilimlere evrildiğini ortaya koymaktadır.

Özgür ve bağımsız basın demokrasinin temelini oluşturur. Basının bağımsızlığını ve özgürlüğünü yok etmek demokrasiyi yok etmektir. İktidar demokrasimizin geleceği açısından tehlikeli bir yola girmiştir. TBMM’nin bu gidişe dur demesi gerekmektedir.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle yüce Meclisimizin acilen son derece önemli bu konuyu ele alması büyük önem taşımaktadır.

